

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. liepos 9 d.*

Sujungtose bylose T-246/08 ir T-332/08

Melli Bank plc, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė), iš pradžių atstovaujama QC R. Gordon, baristerių J. Stratford ir M. Hoskins, solisitorių R. Gwynne ir T. Din, vėliau QC D. Anderson, Hoskins ir solisitorių S. Gadhia, D. Murray ir M. Din,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bishop ir E. Finnegan,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, E. Belliard ir L. Butel,

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos V. Jackson, padedamos baristerės S. Lee,

ir

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos S. Boelaert ir P. Aalto,

įstojusią į bylą šalių,

bylose T-246/08 ir T-332/08 dėl 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimo 2008/475/EB, įgyvendinančio Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalį (OL L 163, p. 29), priedo B lentelės 4 punkto panaikinimo, kiek jis susijęs su *Melli Bank*, ir byloje T-332/08 dėl 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1) 7 straipsnio 2 dalies d punkto paskelbimo netaikytinu,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová (pranešėja), teisėjai K. Jürimäe ir S. Soldevila Fragoso,

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. sausio 20 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- ¹ Ieškovė *Melli Bank plc* yra Jungtinėje Karalystėje įregistruota ir buveinę turinti akcinė bendrovė, gavusi leidimą ir reguliuojama Jungtinės Karalystės finansinių paslaugų tarnybos (*Financial Services Authority*, toliau – FSA). Ji pradėjo vykdyti bankinę veiklą Jungtinėje Karalystėje 2002 m. sausio 1 d., reorganizavus *Bank Melli Iran* skyrių Jungtinėje Karalystėje (toliau – BMI). Patronuojanti bendrovė BMI, kuriai priklauso visas ieškovės kapitalas, yra Irano valstybės kontroliuojamas Irano bankas.

Irano Islamo Respublikai taikomos ribojančios priemonės

- 2 Šios bylos yra susijusios su ribojančiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant paveikti Irano Islamo Respubliką, kad ji nutrauktų branduolinių ginklų platinimo arba branduolinių ginklų tiekimo sistemų kūrimo riziką keliančią veiklą (toliau – branduolinių ginklų platinimas).
- 3 Nagrinėjamos priemonės visų pirma buvo nustatytos Jungtinių Tautų organizacijos. 2006 m. gruodžio 23 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba (toliau – Saugumo Taryba) priėmė Rezoliuciją 1737 (2006), kurios priede buvo išvardyti su branduolinių ginklų platinimu susiję asmenys ir subjektai, kurių lėšos ir ekonominiai išteklių turėjo būti išaldyti. Rezoliucijos 1737 (2006) priede pateiktas sąrašas buvo atnaujintas daugeliu vėlesnių rezoliucijų, tarp kurių ir Saugumo Tarybos rezoliucija 1747 (2007), kuria išaldytos Irano banko *Bank Sepah* ir jo dukterinės bendrovės Jungtinėje Karalystėje *Sepah International plc* lėšos. Saugumo Taryba nenustatė lėšų išaldymo priemonių nei *BMI*, nei ieškovei.
- 4 Be to, 2008 m. kovo 3 d. Saugumo Tarybos rezoliucijos 1803 (2008) 10 punkte reikalaujama, kad „visos valstybės atidžiai stebėtų jų teritorijose esančių finansų įstaigų veiklą, kurioje dalyvauja visi bankai, kurių juridiniai adresai yra Irane ir ypač *Banque Melli* ir *Banque Saderat*, bei jų filialai ir dukterinės įmonės užsienyje, siekiant išvengti, kad tokia veikla būtų prisidedama prie (branduolinių ginklų kūrimo) veiklos“.
- 5 Europos Sąjungoje Rezoliucija 1737 (2006) buvo įgyvendinta 2007 m. vasario 27 d. Tarybos bendrąja pozicija 2007/140/BUSP dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 61, p. 49). Jos 5 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta išaldyti visas lėšas, priklausančias Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1737 (2006) nurodytiems asmenims ir subjektams, ir visas lėšas, kurias tokie asmenys ar subjektai tiesiogiai ar netiesiogiai turi, valdo ar kontroliuoja. Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad tos pačios priemonės, be kita ko, taikomos asmenims ir subjektams, kuriuos turi arba kontroliuoja asmenys ar subjektai, dalyvaujantys platinant branduolinius ginklus, su tuo tiesiogiai susiję ar teikiantys paramą. Vadovaujantis Bendrosios pozici-

cijos 2007/140 7 straipsnio 2 dalimi, Taryba vieningai sudaro bei keičia asmenų ir subjektų sąrašą, kuriems taikomos lėšų išaldymo priemonės pagal šio dokumento 5 straipsnio 1 dalies b punktą.

- 6 Rezoliucija 1737 (2006), kiek ji susijusi su Europos bendrijos kompetencija, buvo įgyvendinta 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1), kurio turinys iš esmės sutampa su Bendrosios pozicijos 2007/140. Taigi Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 1 dalyje numatytas lėšų išaldymas Saugumo Tarybos nurodytiems asmenims, subjektams ir organizacijoms (toliau – subjektai). Šio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje numatytos tokios pačios priemonės subjektams, kuriuos Europos Sąjungos Taryba pripažino dalyvavus branduolinių ginklų platinimo veikloje pagal Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalies b punktą. Minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalies d punkte visų pirma numatytas lėšų išaldymas subjektams, kuriuos turi arba kontroliuoja subjektai, dalyvaujantys platinant branduolinius ginklus, su tuo tiesiogiai susiję ar teikiantys paramą Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme. Subjektai, kuriems taikoma lėšų išaldymo priemonė pagal Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalį, išvardyti šio dokumento V priede.
- 7 Nukrypstant nuo Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio, šio reglamento 9 ir 10 straipsniai iš esmės suteikia teisę kompetentingoms valstybių narių institucijoms panaikinti lėšų išaldymą, be kita ko, siekiant suteikti galimybę V priede nurodytiems subjektams įvykdyti iš prieš lėšų išaldymo priemonės priėmimą sudarytų sutarčių kylančius įsipareigojimus ir padengti išlaidas pagrindiniams poreikiams tenkinti.
- 8 Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad, pirma, Taryba, veikdama kvalifikuotąją balsų daugumą, nustato, peržiūri ir keičia V priede įtvirtintą sąrašą, laikydamosi pagal Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalies b punktą priimtų Tarybos nutarimų ir, antra, šis sąrašas reguliariai peržiūrimas bent kas 12 mėnesių.

- 9 Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalis įpareigoja Tarybą nurodyti konkrečias ir specifines priežastis, dėl kurių buvo priimti sprendimai pagal Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 2 dalį, ir apie jas pranešti suinteresuotiesiems subjektams.

Ginčijamas sprendimas

- 10 2008 m. birželio 23 d. Taryba priėmė Sprendimą 2008/475/EB, įgyvendinanti Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalį (OL L 163, p. 29, toliau – ginčijamas sprendimas). Pagal ginčijamo sprendimo priedo B lentelės 4 punkto nuostatas BMI ir jos dukterinės bendrovės, įskaitant ieškovę, buvo įtrauktos į minėto reglamento V priede pateiktą sąrašą ir dėl to išaldytos jų lėšos.
- 11 Taryba pateikė tokius savo sprendimo motyvus:

„Teikė ar bandė teikti finansinę paramą bendrovėms, kurios užsiima prekių, skirtų Irano branduolinei ar raketų programoms, pirkimu (*AIO, SHIG, SBIG, AEOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company* ir *DIO*). *Melli* bankas sudaro palankias sąlygas Irano padidintos rizikos veiklai. Jis sudarė palankias sąlygas daugeliui pirkimų, susijusių su padidintos rizikos medžiagų tiekimu Irano branduolinei ir raketų programoms. Jis suteikė įvairių finansinių paslaugų, įskaitant akredityvų ir sąskaitų atidarymą ir tvarkymą, subjektams, susijusiems su Irano branduoline ir raketų pramone. Daugelis nurodytų bendrovių yra įtrauktos į (Saugumo Tarybos) rezoliucijų 1737 ir 1747 sąrašą.“

Procesas ir šalių reikalavimai

- 12 2008 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė ieškinį byloje T-246/08. Atskirais dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai tą pačią dieną, ieškovė pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 76a straipsnį pateikė prašymą nagrinėti bylą pagreitinta tvarka ir prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo sustabdyti ginčijamo sprendimo priedo B lentelės 4 punkto taikymą.
- 13 2008 m. rugpjūčio 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu nauju pareiškimu ieškovė pareiškė ieškinį byloje T-332/08. Atskirais dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai tą pačią dieną, ieškovė pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 76a straipsnį pateikė prašymą nagrinėti bylą pagreitinta tvarka, naują prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių sustabdyti ginčijamo sprendimo priedo B lentelės 4 punkto taikymą ir prašymą sujungti bylas T-246/08 ir T-332/08.
- 14 Dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai atitinkamai 2008 m. liepos 10 d., rugpjūčio 6 ir 8 d. Prancūzijos Respublika, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė bei Europos Bendrijų Komisija paprašė leisti įstoti į bylą T-246/08 Tarybos pusėje. 2008 m. rugsėjo 5 ir 17 d. Nutartimis Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkė jų prašymus įstoti į bylą patenkino.
- 15 2008 m. liepos 18 d. ir rugsėjo 16 d. Sprendimais Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija) patenkino prašymus, kad pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 76a straipsnį bylos būtų nagrinėjamos pagreitinta tvarka, suteikdamas teisę pageidaujantioms į bylas įstoti valstybėms narėms pateikti įstojimo į bylą paaiškinimus.
- 16 Dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai atitinkamai 2008 m. rugsėjo 15 d., spalio 21 d. ir lapkričio 7 d. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos

Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Komisija paprašė įstoti į bylą T-332/08 Tarybos pusėje. 2008 m. spalio 10 d., lapkričio 17 d. ir gruodžio 1 d. Nutartimis Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkė jų prašymus įstoti į bylą patenkino.

- 17 2008 m. rugpjūčio 27 d. ir rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimis prašymai dėl laikinųjų apsaugos priemonių buvo atmesti, atidedant bylinėjimosi išlaidų klausimą.
- 18 Byloje T-246/08 atsiliepimas į ieškinį buvo pateiktas 2008 m. liepos 30 dieną, o Prancūzijos Respublikos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės įstojimo į bylą paaiškinimai pateikti 2008 m. spalio 2 dieną.
- 19 Byloje T-332/08 atsiliepimas į ieškinį buvo pateiktas 2008 m. spalio 6 dieną. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės ir Prancūzijos Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimai buvo pateikti atitinkamai 2008 m. spalio 28 d. ir gruodžio 8 dieną.
- 20 2008 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkės nutartimi bylos T-246/08 ir T-332/08 sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis bei priimtas sprendimas pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį.
- 21 2009 m. sausio 12 d. ieškovė pateikė Pirmosios instancijos teismui *BMI* siunčiamą laišką dėl šios santykių su ginčijamame sprendime nurodytais subjektais. 2009 m. sausio 14 d. Pirmosios instancijos teismas nusprendė neprijungti šio dokumento prie bylos medžiagos.

22 Per 2009 m. sausio 20 d. posėdį buvo išklaudytos žodinės šalių pastabos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus.

23 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— byloje T-246/08:

— panaikinti ginčijamo sprendimo priedo B lentelės 4 punktą, kiek jis su ja susijęs,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas;

— byloje T-332/08:

— panaikinti ginčijamo sprendimo priedo B lentelės 4 punktą, kiek jis su ja susijęs,

— nusprendus, kad Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas yra privalomojo pobūdžio, pripažinti jį netaikytinu pagal EB 241 straipsnį,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

24 Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

25 Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo atmesti ieškinį.

26 Prancūzijos Respublika Pirmosios instancijos teismo prašo atmesti ieškinį ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės*Dėl priimtimumo**Dėl ieškovės kaltinimų, kad BMI nedalyvavo finansuojant branduolinių ginklų platinimą, priimtimumo*

- 27 Viena vertus, reikia pastebėti, kad ieškovė ieškiniuose tik teigia, kad *BMI* nedalyvavo finansuojant branduolinių ginklų platinimą. Toks teiginys neatitinka Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimų, kad ieškinyje turi būti nurodyta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Taigi tai negali būti laikoma priimtinu pagrindu.
- 28 Kita vertus, atsakydama į posėdyje pateiktą Pirmosios instancijos teismo klausimą, ieškovė nurodė, kad jei 2009 m. sausio 12 d. jos Pirmosios instancijos teismui nusiųstas dokumentas būtų įtrauktas į bylos medžiagą, ji būtų pateikusi pagrindą, kad *BMI* nedalyvavo finansuojant branduolinių ginklų platinimą. Tačiau net darant prielaidą, kad toks pagrindas būtų pateiktas, jis bet kuriuo atveju būtų nepriimtinas.
- 29 Iš tiesų nei prie 2009 m. sausio 12 d. Pirmosios instancijos teismui pateikto dokumento pridėtame laiške, nei per posėdį ieškovė nenurodė motyvų, dėl kurių negalėjo pateikti nagrinėjamo pagrindo vykstant rašytinei procedūrai, kai iš šio sprendimo 11 punkte nurodytų motyvų aiškiai matyti, kad priimdama ginčijamą sprendimą Taryba rėmėsi tariamu *BMI* dalyvavimu finansuojant branduolinių ginklų platinimą. Tokiomis aplinkybėmis, net darant prielaidą, kad nagrinėjamas pagrindas buvo pateiktas 2009 m. sausio 12 d. ieškovės laiške arba per posėdį, jis bet kokiu atveju būtų nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį, draudžiančią pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

- 30 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad ieškovei nepateikus priimtino pagrindo, kuriuo ginčijamas Tarybos išvados, kad *BMI* dalyvavo finansuojant branduolinių ginklų platinimą, teisėtumas, šis klausimas nepriklauso nagrinėjamų bylų objektui.

Dėl ieškovės pateikto prieštaravimo, susijusio su teisėtumo priimtinumu

- 31 Posėdyje Komisija ginčijo byloje T-332/08 ieškovės pateikto prieštaravimo dėl teisėtumo priimtinumą nurodydama, kad jis buvo pareikštas atsakant į Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės byloje T-246/08 pateiktus argumentus. Komisijos manymu, tokia „procedūrinė taktika“ gali sukelti neigiamų pasekmių geram teisingumo vykdymui, ypač pagreitinta tvarka nagrinėjamosiose bylose.

- 32 Vis dėlto reikia pažymėti, kad nei Procedūros reglamentas, nei teismo praktika neužkerta kelio to paties ieškovo pateikto antro ieškinio dėl panaikinimo priimtinumui. Tačiau jam taikomos dvi sąlygos dėl ieškinio pateikimo termino ir dėl *lis pendens* nebuvimo.

- 33 Pirma, šiuo atveju nėra ginčijama, kad ieškinyje byloje T-332/08 buvo pateiktas laiku.

- 34 Antra, iš teismo praktikos matyti, kad ieškinyje gali būti pripažintas nepriimtinu dėl *lis pendens*, jei atitinka tris sąlygas: vyksta tarp tų pačių šalių kaip ir ankstesnis, dėl to paties dalyko ir tais pačiais pagrindais (šiuo klausimu žr. 1985 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hoogovens Groep prieš Komisiją*, 172/83 ir 226/83,

Rink. p. 2831, 9 punktą; 1987 m. balandžio 1 d. Teisingumo Teismo nutarties *Ainsworth ir kt. prieš Komisiją*, 159/84, 267/84, 12/85 ir 264/85, Rink. p. 1579, 3 ir 4 punktus ir 1988 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Parlamentą*, 358/85 ir 51/86, Rink. p. 4821, 12 punktą).

- 35 Nors šioje byloje ginčo, dėl kurio buvo pareikšti ieškiniai bylose T-246/08 ir T-332/08, šalys sutampa, pirmuoju ieškiniu prašoma tik ginčijamo sprendimo panaikinimo, o antruoju taip pat prašoma Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalį pripažinti netaikytina. Be to, nors pirmasis byloje T-332/08 pateiktas pagrindas yra panašus į byloje T-246/08 pateiktą pirmąjį pagrindą, nes yra susijęs su tariamu proporcingumo principo pažeidimu, jie vis tiek nėra tapatūs, visų pirma atsižvelgiant į naują klausimą dėl Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies aiškinimo. Be to, antrasis bylos T-332/08 pagrindas dėl tariamo pareigos motyvuoti pažeidimo skiriasi nuo ieškinio pagrindų byloje T-246/08. Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad buvo įvykdytos teismo praktikoje įtvirtintos sąlygos, jog ieškinys byloje T-332/08 turėtų būti pripažintas nepriimtiniu dėl *lis pendens*.
- 36 Galiausiai reikia pažymėti, kad galimos neigiamos pasekmės geram teisingumo vykdymui pagreitinta tvarka nagrinėjamosiose bylose iš esmės paveikia šalies, prašančios pasinaudoti tokia procedūra, interesus, atsižvelgiant į ilgesnius terminus, kurių reikia pateikiant du ieškinius vieną po kito. Vis dėlto šioje byloje ieškovė ir pateikė ieškinius, ir prašė juos nagrinėti pagreitinta tvarka bei, kaip matyti iš rašytinių pastabų, jai buvo žinoma apie galimas neigiamas tokio pobūdžio pasekmes.
- 37 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad ieškovės pateiktas prieštaravimas dėl teisėtumo yra priimtinas.

Dėl esmės

- 38 Byloje T-246/08 ieškovė pateikia pirmines pastabas dėl teisinės kontrolės, kurią šioje byloje turi atlikti Pirmosios instancijos teismas, intensyvumo ir dėl dviejų pagrindų, pagrįstų, pirma, proporcingumo principo pažeidimu ir, antra, „nediskriminavimo principo“ pažeidimu.
- 39 Byloje T-332/08 ieškovė pateikia du pagrindus. Pirmajame ji teigia, kad Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas nėra privalomojo pobūdžio, nes Taryba turi diskreciją dėl jo įgyvendinimo. Jei Pirmosios instancijos teismas nuspręstų, kad minėta nuostata yra privalomojo pobūdžio, ieškovės teigimu, ji prieštarautų proporcingumo principui ir todėl būtų netaikytina vadovaujantis EB 241 straipsniu. Antrajame pagrinde ieškovė nurodo pareigos motyvuoti pažeidimą.
- 40 Taryba ir į bylą įstojusios šalys ginčija ieškovės pateiktų pagrindų pagrįstumą.
- 41 Pirmosios instancijos teismo manymu, pirmiausia reiktų išnagrinėti ieškovės pateiktą pirminį klausimą, o vėliau išanalizuoti Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto aiškinimo klausimą, kuris yra svarbiausias vertinant kaltinimus dėl proporcingumo principo pažeidimo.

Dėl teisminės kontrolės intensyvumo

— Šalių argumentai

42 Ieškovė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas turėtų išsamiai išnagrinėti ginčijamo sprendimo teisėtumo klausimą, visų pirma atsižvelgdamas į sunkias šio sprendimo pasekmes ieškovei.

43 Taryba, palaikoma Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, nurodo turinti didelę diskreciją dėl veiksmų, į kuriuos ji gali atsižvelgti priimdama ekonomines ir finansines ribojančias priemones.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

44 Nagrinėjant teisminės kontrolės intensyvumą, Reglamente Nr. 423/2007 reikia atskirti dvejojo pobūdžio veiksmus. Viena vertus, Reglamento Nr. 423/2007 straipsniuose įtvirtintos bendrosios taisyklės, apibrėžiančios šiuo dokumentu nustatomų ribojančių priemonių ypatybes. Kita vertus, Reglamento Nr. 423/2007 V priede, kur išvardyti subjektai, kuriems taikomos šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies pagrindu nustatytos lėšų įšaldymo priemonės, yra įtvirtinta anksčiau minėtų bendrųjų taisyklių taikymo konkreitiems subjektams aktų visuma.

45 Pirmųjų veiksmų atžvilgiu Taryba turi didelę diskreciją dėl informacijos, į kurią ji turi atsižvelgti pagal EB 60 ir EB 301 straipsnius priimdama ekonomines ir finansines sankcijas nustatančią priemonę, pagrįstą vykdant bendrąją užsienio ir saugumo politiką patvirtinta bendrąja pozicija. Kadangi vertindamas tokių priemonių priėmimą

pateisinančius įrodymus, faktus ir aplinkybes Bendrijos teismas negali pakeisti Tarybos vertinimo, Pirmosios instancijos teismo vykdoma sprendimų dėl lėšų išaldymo teisėtumo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros ir motyvavimo taisyklių, ar tiksliai faktinės aplinkybės ir ar nebuvo akivaizdžios faktinių aplinkybių vertinimo klaidos bei piktnaudžiavimo įgaliojimais. Ši ribota kontrolė pirmiausia taikytina vertinant argumentus dėl tokių priemonių taikymo pagrįstumo (pagal analogiją žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą*, T-228/02, Rink. p. II-4665, 159 punktą).

- 46 Dėl sprendimo, kuriuo pagal Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalį subjektas buvo įtrauktas į šio reglamento V priede įtvirtintą sąrašą, teisėtumo kontrolės Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgdamas į suinteresuotojo subjekto ar savo nuožiūra nurodytus panaikinimo pagrindus, visų pirma privalo patikrinti, ar šioje byloje nagrinėjamas atvejis atitinka bent vieną iš keturių Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nurodytų aplinkybių. Tai reiškia, kad nagrinėjamo sprendimo teisėtumo teisminė kontrolė apima ir jį pagrindžiančių faktų bei aplinkybių vertinimą, ir įrodymų bei informacijos, kuriais pagrįstas šis įvertinimas, patikrinimą. Pirmosios instancijos teismas taip pat turi įsitikinti, kad buvo paisyta teisės į gynybą ir reikalavimo motyvuoti, bei prireikus, kad privalomi reikalavimai, kuriais Taryba išimtinai rėmėsi norėdama išvengti šios pareigos, buvo pagrįsti (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą* 154 punktą).

Dėl Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto aiškinimo

— Šalių argumentai

- 47 Ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas nėra privalomojo pobūdžio, t. y. jis nėra skirtas bendrai taikyti visiems juridiniams asmenims, kuriuos turi arba kontroliuoja subjektai, kurių lėšos yra išaldytos pagal to

paties reglamento 7 straipsnio 2 dalies a arba b punktą, nes, ieškovės manymu, Taryba turi diskreciją šiuo klausimu ir dėl to privalo atsižvelgti į konkrečią kiekvieno šių subjektų situaciją.

- 48 Pirma, šiuo klausimu ji nurodo, kad kitoks minėto punkto aiškinimas būtų nesuderinamas su Pirmosios instancijos teismo praktika, pagal kurią lėšų išaldymo priemonių srityje kompetentinga institucija privalo atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias aplinkybes ir pakankamai motyvuoti savo sprendimą (2008 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran prieš Tarybą*, T-256/07, Rink. p. II-3019, 139 punktas).
- 49 Iš tiesų bendru lėšų išaldymu neatsižvelgiama į konkretaus priklausančio arba kontroliuojamo subjekto ypatybes, kaip antai jo veiklos nepriklausomybės laipsnis, jam taikoma priežiūra arba ryšio su branduolinių ginklų platinimo veikla nebuvimas. Be to, tai būtų nesuderinama su Teisingumo Teismo praktika, remiantis kuria pagal EB 60 ir EB 301 straipsnius priimtos ribojančios priemonės gali būti taikomos tik trečiosioms šalims, o pastaroji sąvoka gali apimti tokios šalies vadovus ir su šiais vadovais susijusius arba tiesiogiai ar netiesiogiai jų kontroliuojamus privačius asmenis ir subjektus (2008 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją*, C-402/05 P ir C-415/05 P, Rink. p. I-6351, 166 punktas).
- 50 Būtinybę kiekvieną atvejį nagrinėti atskirai patvirtina ir, pirma, generalinio advokato M. Poiares Maduro išvada minėtam sprendimui *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* ir, antra, Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalis, reikalaujanti nurodyti specifines ir individualias priežastis dėl kiekvieno subjekto ir kartu dėl kiekvieno priklausančio arba kontroliuojamo subjekto.
- 51 Antra, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 423/2007 turinį, siekiant užtikrinti patronuojančiai bendrovei nustatytų priemonių efektyvumą, nebūtina bendrai išaldyti visų priklausančių arba kontroliuojamų dukterinių bendrovių lėšų. Iš tiesų Reglamento Nr. 423/2007 5 straipsnio 1 dalis, 7 straipsnio 3 ir 4 dalys, 13 straipsnio 1 dalis ir

16 straipsnis užtikrina, kad Europos Sąjungoje įsteigtai dukterinei bendrovei būtų užkirstas kelias tiesiogiai ar netiesiogiai veikti pagal patronuojančios bendrovės nurodymus.

- 52 Trečia, ieškovė atkreipia dėmesį į ypatingą savo situaciją. Visų pirma šiuo klausimu ji nurodo, kad laikėsi visų galiojančių sankcijų, ribojančių priemonių ir teisės nuostatų reikalavimų. Antra, atsižvelgiant į tai, kad ji buvo teisiniu ir funkciniu požiūriu atskira nuo savo patronuojančios bendrovės ir kad jos veikla buvo prižiūrima FSA, *BMI* neturėjo galimybes jos netinkamai kontroliuoti.
- 53 Galiausiai, ketvirta, ieškovė teigia, kad Taryba netaikė praktikos bendrai išaldyti visų subjektų, pripažintų dalyvaujančiais platinant branduolinius ginklus Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, dukterinių bendrovių lėšas. Todėl *BMI* buvo vienintelis ginčijamame sprendime nurodytas subjektas, kurio dukterinių bendrovių lėšos buvo išaldytos, kitaip nei, pavyzdžiui, *Iran Electronic Industries*, nors pastaroji turi šešias dukterines bendroves. Be to, nors *BMI* turi apie dvidešimt dukterinių bendrovių įvairiose pramonės srityse, buvo išaldytos tik dviejų iš šių bendrovių, tarp kurių ir ieškovės, lėšos.
- 54 Baigdama ieškovė nurodo, kad jei Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas būtų privalomojo pobūdžio, jis pažeistų proporcingumo principą. Jeigu „antrinės teisės nuostatos tekstą galima aiškinti įvairiai“, reikia teikti pirmenybę aiškinimui, atitinkančiam bendruosius Bendrijos teisės principus. Taigi, ieškovės manymu, reikia pripažinti, kad minėta nuostata suteikia Tarybai diskreciją dėl platinant branduolinius ginklus dalyvaujančių subjektų dukterinių bendrovių lėšų išaldymo.
- 55 Taryba kartu su į bylą įstojusiomis šalimis nurodo, kad Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkte „nedviprasmiškai“ numatyta, jog lėšų išaldymas subjektui

„besąlygiškai“ reiškia ir visų šiam subjektui priklausančių ar jo kontroliuojamų subjektų lėšų išaldymą ir šiuo klausimu niekas neturi jokios diskrecijos.

- 56 Taryba papildomai nurodo, kad jei argumentas, jog *BMI* lėšų išaldymas – pakankama priemonė užkirsti kelią ieškovei pervesti jai lėšas, būtų teisingas, lėšų išaldymas niekuomet nebūtų pateisinamas, nes užtektų uždrausti dalyvavimą platinant branduolinius ginklus, nesant būtinybės priimti priemonių prieš subjektus, keliančius šio draudimo nesilaikymo riziką.
- 57 Taryba taip pat pastebi, kad *BMI* ir jos dukterinės įmonės, įskaitant ieškovę, sudaro ekonominį vienetą, ir dėl to lėšų išaldymo priemonės taikymas dukterinėms bendrovėms yra būtinas, siekiant užtikrinti *BMI* ir galiausiai Irano Islamo Respublikos atžvilgiu priimtų priemonių efektyvumą ir prievartinį pobūdį. Šiuo klausimu Taryba pažymi, kad atsižvelgiant į tai, jog Bendrija neturi ekstrateritorinės jurisdikcijos, ginčijamo sprendimo įgyvendinimas iš esmės priklausys nuo jo taikymo Europos Sąjungoje įsteigtiems *BMI* dukterinėms bendrovėms ir filialams.
- 58 Atsakydama į ieškovės argumentą, kad Taryba netaikė bendro visų priemonėse numatytų subjektų dukterinių bendrovių lėšų išaldymo, pastaroji nurodo, kad tokios dukterinės bendrovės gali būti įsteigtos bet kuriuo metu ir todėl jas ne visada įmanoma nustatyti.
- 59 Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pritaria Tarybos pozicijai. Greta pastarosios pateiktų argumentų, ji visų pirma remiasi Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto tekstu, pagal kurį kai kurių subjektų lėšos „yra išaldomos“. Antra, ji teigia, kad būtų nelogiška, jog Reglamente Nr. 423/2007 būtų įtvirtintas skirtingas požiūris pagal tai, ar lėšos priklauso patronuojančiai bendrovei, ar pastarajai priklausančiam arba jos kontroliuojamam subjektui, nepaisant to, kad pirmoji vykdo veiksmingą antrosios kontrolę. Trečia, argumentu dėl Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalies tik pateikiamas klausimas, ar Taryba gali nurodyti specifines ir

individualias priėžastis dėl patronuojančios bendrovės lėšų išaldymo ir vėliau šio reglamento V priede nurodyti jai priklausanti ar jos kontroliuojamą subjektą, nepateikdama papildomų pagrindų.

- 60 Pritardama Tarybos pozicijai, Prancūzijos Respublika dėl argumento, susijusio su Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalimi, teigia, kad Taryba neprivalo pateikti specifinių ir individualių priėžasčių dėl lėšų išaldymo priemonėje nurodyto subjekto dukterinių bendrovių.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 61 Pirmiausia reikia priminti, kad aiškinant Bendrijos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji nustatyta, tikslus (1983 m. lapkričio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Merck*, 292/82, Rink. p. 3781, 12 punktas).
- 62 Remiantis Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto tekstu, „išaldomos visos (subjektų) turimos <...> (lėšos), <...> kai pagal Bendrosios pozicijos 2007/140 <...> 5 straipsnio 1 dalies b punktą nustatoma, kad jie yra (subjektai), kuriuos turi arba kontroliuoja (subjektas, pripažintas dalyvaujančiu branduolinių ginklų platinime)“. Dėl šios nuostatos reikėtų pateikti du pastebėjimus.
- 63 Viena vertus, atsižvelgiant į tai, kad vartojamas žodis „išaldomos“, lėšų išaldymo priemonės taikymas ir priklausantiems bei kontroliuojamiems subjektams yra privalomas, o Taryba šiuo klausimu neturi jokios diskrecijos. Iš tiesų, jei teisės aktų leidėjas būtų ketinęs suteikti Tarybai tokią diskreciją, jis būtų išreiškęs savo valią tiesiogiai įtvirtindamas tai atspindinčią nuorodą, pavyzdžiui, „galėtų būti išaldyti“.

- 64 Kita vertus, priimdama sprendimą pagal Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktą Taryba turi įvertinti bylos aplinkybes, kad nustatytų, kokius subjektus galima pripažinti priklausančiais arba kontroliuojamais.
- 65 Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto taikymo kontekstas ir ypač 7 straipsnio 2 dalies bendroji struktūra patvirtina šios nuostatos teksto analizę. Iš tiesų, atsižvelgiant į tai, kad žodis „nustatoma“ yra tos nuostatos bendrojoje dalyje, galima pripažinti, kad kiekvienoje iš a–d punktuose nurodytų situacijų Taryba turi atskirai įvertinti, ar konkretus subjektas yra „priklausantis arba kontroliuojamas“.
- 66 Galiausiai iš nuostatos teksto ir konteksto vertinimo kylantis vertinimas yra suderinamas su Reglamento Nr. 423/2007 tikslais, t. y. siekiu užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui ir, vertinant bendrai, palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą, atsižvelgiant į branduolinių ginklų platinimo keliamos grėsmės mastą.
- 67 Atsižvelgiant į anksčiau nurodytas aplinkybes, reikia pripažinti, kad Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkte Tarybai nustatyta pareiga išaldyti subjekto, „kuris priklauso arba kurį kontroliuoja“ subjektas, pripažintas dalyvaujančiu platinant branduolinius ginklus šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, lėšas, Tarybai kiekvienu atveju atskirai vertinant, ar suinteresuotasis subjektas yra „priklausantis ar kontroliuojamas“.
- 68 Ieškovės argumentai nepaneigia šios išvados.

69 Taigi, pirma, kadangi Taryba turi įvertinti, ar subjektas yra „priklausantis ar kontroliuojamas“, ji turi atsižvelgti į visas reikšmingas bylos aplinkybes, kaip antai nagrinėjamo subjekto veiklos nepriklausomybės laipsnis arba jai taikomos valstybės institucijos priežiūros galimas poveikis. Nagrinėjamo subjekto veiklos pobūdis ir galimas ryšio tarp šios veiklos ir branduolinių ginklų platinimo nebuvimas, atvirkščiai, nėra reikšmingos aplinkybės šiuo klausimu, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 103 punkto, lėšų išaldymo priemonė, kurioje nurodytas priklausantis ar kontroliuojamas subjektas, nebuvo priimta dėl to, kad šis subjektas pats dalyvavo platinant branduolinius ginklus. Tai, kad Reglamentu Nr. 423/2007 patvirtintų ribojančių priemonių tikslas yra užkirsti kelią Irano Islamo Respublikos grėsmę keliančioms branduolinei ir raketų programoms, taip pat būtinai reiškia, jog minėtos priemonės buvo priimtoms trečiosioms šalims ir todėl turi būti suderinamos su minėtame sprendime *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* įtvirtintu EB 60 ir EB 301 straipsnių aiškinimu.

70 Dėl Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalyje nustatytos Tarybos pareigos motyvuoti iš šio sprendimo 143–146 punktų matyti, kad Taryba privalo nurodyti priežastis, dėl kurių nusprendė, jog subjektas yra „priklausantis ar kontroliuojamas“ dalyvaujančio platinant branduolinius ginklus subjekto ir todėl jo lėšos turėjo būti išaldytos pagal Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktą. Ši pareiga neprieštarauja tam, kad pripažinusi, jog minėtoje nuostatoje įtvirtintos sąlygos yra įvykdytos, Taryba privalo priimti sprendimą išaldyti atitinkamo subjekto lėšas.

71 Antra, ieškovės nurodytos Reglamento Nr. 423/2007 nuostatos pirmiausia numato draudimą atlikti sandorius su subjektais, pripažintais kaip platinančiais branduolinius ginklus, taip pat – pareigą skaidriai bendradarbiauti su kompetentingomis valstybės institucijomis ir galiausiai – valstybių narių pareigą numatyti pažeidus šį reglamentą taikomas sankcijas. Be abejonės, šios nuostatos buvo priimtoms tam, kad būtų pasiekti Tarybos tikslai. Vis dėlto vien nuostatų, draudžiančių vykdyti sandorius su platinant

branduolinius ginklus dalyvaujančiais subjektais ir įtvirtinančių pareigą nustatyti sankcijas, nepakanka, kad tokių sandorių nevykdytų šiuo atveju tokiam subjektui priklausantys ar jo kontroliuojami subjektai. Dėl šios priežasties negalima pripažinti, kad bet kokios papildomos priemonės, kaip antai platinant branduolinius ginklus dalyvaujančiam subjektui priklausančių ar jo kontroliuojamų subjektų lėšų išaldymas, būtų perteklinės.

- 72 Trečia, argumentas dėl konkrečios ieškovės situacijos susijęs ne su Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktu taikytinu aiškinimu, bet iš esmės su taikant šią nuostatą Tarybos padaryta klaida. Vis dėlto šie argumentai nėra reikšmingi šioje vertinimo dalyje. Kaip atskiras pagrindas, jie šiame sprendime bus išnagrinėti vėliau (žr. 119–129 punktus).
- 73 Ketvirta, dėl argumento, kad Taryba netaikė praktikos bendrai išaldyti visų subjektų, pripažintų kaip platinusių branduolinius ginklus Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, dukterinių bendrovių lėšas, pirmiausia reikia pastebėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 123 punkto, Taryba gali teisėtai netaikyti minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalies d punkto subjektams, kurie, jos manymu, neatitinka šios nuostatos taikymo sąlygų, nepaisant to, kad jie yra subjektų, pripažintų kaip platinusių branduolinius ginklus, dukterinės bendrovės.
- 74 Be to, kaip nurodė Taryba ir Prancūzijos Respublika, ne visada įmanoma nustatyti visus kaip platinant branduolinius ginklus pripažintam subjektui priklausančius ar jo kontroliuojamus subjektus.
- 75 Galiausiai net darant prielaidą, kad Taryba iš tiesų nesiėmė priemonių išaldyti tam tikrų subjektui, pripažintam platinančiu branduolinius ginklus Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, priklausančių ar jo kontroliuojamų

subjektų lėšas, pirmiausia reikia pažymėti, kad atsižvelgiant į tai, jog Taryba privalo laikytis šio reglamento, galima kitokia jos praktika negali teisėtai nuo jo nukrypti ir juo labiau sukurti teisėtus lūkesčius suinteresuotiesiems subjektams. Antra, jei nagrinėjamas argumentas yra susijęs su vienodo požiūrio principo pažeidimu, reikia priminti, kad šis principas turi būti suderinamas su teisėtumo principu, pagal kurį niekas savo naudai negali remtis kitų atžvilgiu padarytu teisės pažeidimu (1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *SCA Holding prieš Komisiją*, T-327/94, Rink. p. II-1373, 160 punktas ir *Mayr-Melnhof prieš Komisiją*, T-347/94, Rink. p. II-1751, 334 punktas; 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją*, T-23/99, Rink. p. II-1705, 367 punktas). Taigi galimu neteisėtu Tarybos elgesiu kitais atvejais, darant prielaidą, kad jis įrodytas, negalima tinkamai remtis grindžiant ieškovės poziciją.

⁷⁶ Šiomis aplinkybėmis netaikytina teismo praktika, pagal kurią, kai Bendrijos antrinės teisės aktą galima aiškinti įvairiai, prioritetą reikia teikti Sutartį atitinkančiam aiškinimui, o ne tokiam, dėl kurio reikėtų konstatuoti jos pažeidimą (1983 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, 218/82, Rink. p. 4063, 15 punktas). Iš tiesų šioje byloje nėra jokių abejonių dėl Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto aiškinimo.

⁷⁷ Vis dėlto ieškovės argumentai dėl tariamo 67 punkte išdėstytų argumentų nesuderinamumo su proporcingumo principu bus vertinami toliau šiame sprendime, nagrinėjant byloje T-332/08 ieškovės pareikštą prieštaravimą dėl Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto teisėtumo.

Dėl prieštaravimo, susijusio su Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto teisėtumu

— Šalių argumentai

- 78 Ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas prieštarauja proporcingumo principui ir dėl to, remiantis EB 241 straipsniu, turėtų būti pripažintas netaikytinu šioje byloje. Dėl šios priežasties, ieškovės manymu, ginčijamas sprendimas turėtų būti panaikintas kaip neturintis teisinio pagrindo.
- 79 Pagrįsdama savo poziciją ieškovė visų pirma nurodo, kad Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto nesuderinamumas su proporcingumo principu kyla dėl šio sprendimo 48–54 punktuose išdėstytų argumentų.
- 80 Antra, visų subjektams, pripažintiems dalyvavusiais platinant branduolinius ginklus Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, priklausančių ar jų kontroliuojamų subjektų lėšų išaldymas neturi „pagrįsto ryšio“ su tikslu užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui ir finansavimui.
- 81 Šiuo klausimu ieškovė pirmiausia nurodo, kad ji yra nuo savo patronuojančios bendrovės atskiras Jungtinės Karalystės bankas, kuris laikosi visų jam taikomų teisės nuostatų. Ji patvirtina, kad jai buvo taikomi tie patys įpareigojimai kaip ir kitiems Bendrijos bankams dėl Irano Islamo Respublikai nustatytų ribojančių priemonių ir ji šių priemonių laikėsi. Kadangi nėra įrodyta ar įtariama, kad ieškovė dalyvavo finansuojant branduolinių ginklų platinimą, nes ji nėra tiesiogiai nurodyta ginčijamo sprendimo motyvuose, ir nei ji, bei *BMI* nėra nurodyta tarp platinant branduolinius ginklus dalyvaujančių subjektų Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1803 (2008), Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkte numatytos lėšų išaldymo priemonės savaiminis taikymas nepadedą siekti tikslo užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui.

- 82 Be to, ieškovės lėšų išaldymas neturėjo įtakos branduolinių ginklų platinimui, nes ieškovė nedalyvavo jį finansuojant ir priemonėmis, kurių buvo imtasi, nepavyko pakeisti Irano valstybės institucijų požiūrio. Šiuo klausimu ieškovė taip pat teigia, kad bet kuriuo atveju ji laikėsi ginčijamo sprendimo dėl *BMI* ir kitų ribojančiose priemonėse numatytų subjektų, ir dėl to vienintelė lėšų išaldymo pasekmė buvo užkirstas kelias atlikti sandorius su platinant branduolinius ginklus nedalyvaujančiais subjektais. Be to, draudimas ieškovei atlikti sandorius nesukėlė finansinio ir ekonominio spaudimo branduolinių ginklų platinimui, nes pagrindinė ieškovės veikla yra investuoti Irano kilmės kapitalą į už šios šalies ribų esantį turtą.
- 83 Galiausiai ieškovė teigia, kad Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės argumentas, jog priklausančių ar kontroliuojamų subjektų lėšų išaldymu taip pat siekiama daryti ekonominį spaudimą *BMI* ir Irano Islamo Respublikai, yra neteisingas, nes toks aiškinimas nėra pateisinamas Reglamento Nr. 423/2007 tekstu ir taikymo sritimi.
- 84 Trečia, visų subjektams, pripažintiems dalyvavusiais platinant branduolinius ginklus Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, priklausančių ar jų kontroliuojamų subjektų lėšų išaldymas nėra mažiausia ribojanti priemonė, kuria būtų galima pasiekti tikslą užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui ir jo finansavimui arba atidžiai stebėti ieškovės veiklą.
- 85 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė visų pirma nurodo, kad lėšų išaldymas atėmė iš jos galimybę atlikti sandorius ir taip padarė didelę žalą jos finansinei padėčiai ir reputacijai. Taigi Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto taikymas buvo neproporcingas pasikėsinimas į ieškovės teisę laisvai naudotis savo turtu, laisvę teikti finansines paslaugas Europos Sąjungoje ir laisvą kapitalo ir mokėjimų judėjimą.

- 86 Be to, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas yra neproporcingas juo įgyvendinamai Rezoliucijai 1803 (2008). Iš tiesų šios nuostatos pasekmės viršija minėtos rezoliucijos 10 punkto reikalavimą, kad valstybės atidžiai stebėtų *BMI* ir jos dukterinių bendrovių veiklą.
- 87 Galiausiai pabrėždama, kad galiojančios priežiūros ir kontrolės priemonės yra pakankamos, ieškovė nurodo, kad siekiant numatytų tikslų vietoj lėšų išaldymo atskirai arba kartu galėtų būti taikomos mažiau ribojančios priemonės. Šiuo klausimu rašytinėse pastabose ieškovė nurodo sustiprintą jos atliekamo ribojančių priemonių laikymosi priežiūrą; reikalavimus dėl didesnio jos veiklos skaidrumo, visų pirma dėl duomenų apie atitinkamas sąskaitas ir sandorius; priemonių, pagal kurias jos situacija būtų reguliariai peržiūrima, priėmimą ir sustiprintą bendradarbiavimą su FSA ir Jungtinės Karalystės finansų darbo grupe. Posėdyje ji taip pat minėjo išankstinį sandorių patvirtinimą ir nepriklausomo atstovo vykdomą jų priežiūrą bei visišką sandorių su Iranu uždraudimą.
- 88 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių šalių, teigia, kad ieškovės lėšų išaldymas yra susijęs su tikslu užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui, nes tai yra būtina siekiant užtikrinti priemonių, kurių šiuo klausimu buvo imtasi prieš jos patronuojančią bendrovę *BMI*, efektyvumą ir neišvengiamumą. Šiomis aplinkybėmis Taryba pažymi, kad ieškovė yra pastarosios bendrovės veiksmingai kontroliuojama. Dėl to, Tarybos teigimu, ieškovės lėšos gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai naudojamos remti branduolinių ginklų platinimą ir šias lėšas būtina išaldyti, visų pirma siekiant užkirsti kelią, kad *BMI* nustatytos priemonės būtų apeinamos ieškovės arba kitų jos dukterinių bendrovių ar filialų *BMI* vardu atliekamais pavedimais, jei reikia, per trečiąjį tarpininką, kurio ryšiai su *BMI* nebūtų žinomi.
- 89 Šiuo klausimu Taryba taip pat pažymi, kad Bendrijai neturint ekstrateritorinės jurisdikcijos ginčijamo sprendimo efektyvumas daugiausia priklausys nuo jo taikymo Sąjungoje įsteigtiems *BMI* filialams ir dukterinėms bendrovėms, įskaitant ieškovę.

- 90 Taryba papildomai nurodo, jog ieškovės siūlomos alternatyvios priemonės neužtikrina, kad būtų pasiektas numatytas tikslas. Duomenų apie atitinkamas sąskaitas ir sandorius privalomas pateikimas nebūtų veiksmingas jau atliktų sandorių atžvilgiu. Be to, sustiprintas bendradarbiavimas su nacionalinėmis valdžios institucijomis neužkirstų kelio atlikti sandorius per trečiąją tarpininką, kurio dalyvavimas platinant branduolinius ginklus nėra žinomas.
- 91 Taryba taip pat nurodo, kad nors dėl ginčijamo sprendimo priėmimo ieškovė ir patyrė tam tikrą žalą, jos egzistavimui lėšų išaldymo metu grėsmė nekils. Šiuo klausimu ji nurodo Reglamento Nr. 423/2007 9 ir 10 straipsniuose įtvirtintas išimtis, dideles *BMI* finansines atsargas ir tai, kad daugelis komercinių bankų išgyveno laikotarpius, kai neuždirbo pelno. Dėl žalos ieškovės reputacijai Taryba nurodo, kad ji buvo padaryta jau Rezoliucija 1803 (2008), kurioje tiesiogiai nurodyta *BMI* ir jos filialai bei dukterinės bendrovės.
- 92 Galiausiai Taryba nurodo, kad, atsižvelgiant į tarptautinės taikos ir saugumo išsaugojimo svarbą, Irano Islamo Respublikos atsisakymą nutraukti branduolinių ginklų platinimą ir tokioje veikloje dalyvaujančio subjekto vykdomą ieškovės kontrolę, ieškovės lėšų išaldymas nėra neproporcingas.
- 93 Be Tarybos nurodytų argumentų, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė nurodo, kad subjekto, kuris priklauso arba kurį kontroliuoja subjektas, pripažintas kaip dalyvaujantis platinant branduolinius ginklus šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, lėšų išaldymu taip pat siekiama daryti ekonominį spaudimą *BMI* ir kartu Irano Islamo Respublikai. Nepertraukta ieškovės ekonominė veikla toliau būtų naudinga *BMI* ir finansiniu požiūriu, ir dėl reputacijos bei ieškovės dalyvavimo rinkoje.

- 94 Be to, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teigimu, ginčijamas sprendimas buvo priimtas įgyvendinant ne Rezoliuciją 1803 (2008), bet Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalį, kuria siekiama įgyvendinti Rezoliucijoje 1737 (2006) įtvirtintus tikslus. Be to, tai, kad Rezoliucijoje 1803 (2008) nebuvo reikalaujama išaldyti ieškovės ir *BMI* lėšų, nereiškia, kad Taryba negalėjo nuspręsti imtis tokios priemonės.
- 95 Dėl ginčijamo sprendimo įtakos ieškovei Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė nurodo, kad pagal Reglamento Nr. 423/2007 9 ir 10 straipsnius ieškovei jau buvo suteikta daugiau kaip šimtas leidimų. Taigi ieškovės egzistavimui grėsmė nekilo.
- 96 Prancūzijos Respublika papildomai nurodo, kad ieškovės siūlomų mažiau ribojančių priemonių efektyvumui būtini pasitikėjimu grįšti santykiai. Tačiau tokie santykiai yra neįmanomi su *BMI* kontroliuojama bendrove.
- 97 Be to, Prancūzijos Respublikos teigimu, tai, kad ieškovė privalo laikytis ribojančių priemonių ir kad už taikytinų nuostatų pažeidimą taikomos baudžiamosios sankcijos, neturi reikšmės. Iš tiesų ribojančių priemonių tikslas yra prevencija, o baudžiamosios sankcijos pradeda veikti tik *a posteriori*. Taip pat, nors ribojančios priemonės taikomos ieškovei, ji pati nebūtų apkaltinta galimame baudžiamajame procese prieš vieną iš jos darbuotojų.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 98 Pirmiausia reikia pastebėti, kad šiuo prieštaravimu dėl teisėtumo ginčijama, jog proporcingumo principą atitinka viena iš bendrųjų Reglamentu Nr. 423/2007 įtvirtintų ribojančių priemonių ypatybes nustatančių taisyklių, t. y. šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies d punktas, kuris, kaip matyti iš šio sprendimo 61–67 punktų, įpareigoja Tarybą

išaldyti subjektų lėšas, kurie priklauso arba kuriuos kontroliuoja subjektas, pripažintas dalyvaujančiu platinant branduolinius ginklus šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme. Tai reiškia, pirma, kad šio sprendimo 45 punkte aptarti klausimai yra taikytini, kiek jie susiję su Pirmosios instancijos teismo vykdomos kontrolės efektyvumu, ir, antra, pagal analogiją tam, kas buvo nuspręsta šio sprendimo 72 punkte, argumentai dėl ryšio tarp ieškovės ir *BMI* bei ypatingos ieškovės padėties, nes ji yra Jungtinės Karalystės bankas, nagrinėjant šį prieštaravimą dėl teisėtumo nėra reikšmingi. Vis dėlto į juos reikia atsižvelgti nagrinėjant kaltinimą, kad Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto taikymas ieškovei yra nepagrįstas. Šie argumentai bus nagrinėjami šio sprendimo 119–129 punktuose.

99 Taip pat reikia konstatuoti, kad nuoroda į Saugumo Tarybos rezoliuciją 1803 (2008) yra nereikšminga. Iš tiesų, kitaip nei Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 1 dalis, šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies taikymas nepriklauso nuo Saugumo Tarybos priimtų lėšų išaldymo priemonių. Šios nuostatos tikslas yra suteikti galimybę Tarybai, vykdant EB 60 ir 301 straipsniuose įtvirtintą kompetenciją, jei ji mano, kad tokios priemonės būtų pateisinamos, nustatyti lėšų išaldymo priemones subjektams, kuriems netaikomos analogiškos Saugumo Tarybos nustatytos priemonės. Dėl to, priešingai nei teigia ieškovė, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalimi nėra įgyvendinama Rezoliucija 1803 (2008), taigi šios rezoliucijos turinys nėra vienas iš kriterijų, kuriais remiantis reikia vertinti Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto suderinamumą su proporcingumo principu.

100 Vadovaujantis teismo praktika, pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš bendrųjų Bendrijos teisės principų, ekonominės veiklos draudimas yra teisėtas su sąlyga, jog draudimo priemonės yra tinkamos ir būtinos aptariamais teisės aktais teisėtai siekiamiems tikslams įgyvendinti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (1990 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Fedesa ir kt.*, C-331/88, Rink. p. I-4023, 13 punktą). Taigi kitus ieškovės argumentus reikia nagrinėti remiantis šiais kriterijais.

- 101 Šiuo klausimu, pirma, kiek šio sprendimo 48–54 punktuose apibendrinti ieškovės argumentai dėl Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto aiškinimo yra reikšmingi nagrinėjant šios nuostatos suderinamumą su proporcingumo principu, jie turi būti atmesti dėl šio sprendimo 69–76 punktuose išdėstytų motyvų.
- 102 Antra, dėl ryšio tarp Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto ir siekiamo tikslo reikia pastebėti, kad Reglamento Nr. 423/2007 tikslas yra užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui ir finansavimui bei taip daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai nutraukti atitinkamą veiklą. Šis uždavinys prisideda prie bendresnių pastangų išsaugoti tarptautinę taiką ir saugumą ir dėl to yra teisėtas, o ieškovė to neginčija.
- 103 Atvirkščiai nei teigia ieškovė, subjektų, kurie priklauso arba kuriuos kontroliuoja subjektas, pripažintas kaip dalyvaujantis platinant branduolinius ginklus Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, lėšų įšaldymas yra susijęs su ankstesniame punkte nurodytu tikslu. Iš tiesų įšaldžius pripažinto platinant branduolinius ginklus subjekto lėšas išlieka nemaža rizika, kad jis darys spaudimą jam priklausantiems ar jo kontroliuojamiems subjektams apeiti jam taikomų priemonių poveikį, skatindamas arba jam tiesiogiai ar netiesiogiai pervesti lėšas arba atlikti sandorius, kurių jis pats negali atlikti dėl lėšų įšaldymo. Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad subjektų, kurie priklauso arba kuriuos kontroliuoja subjektas, pripažintas kaip dalyvaujantis platinant branduolinius ginklus, lėšų įšaldymas yra reikalinga ir tinkama priemonė siekiant užtikrinti prieš tokį subjektą priimtų priemonių veiksmingumą ir garantuoti, kad šios priemonės nebus apeinamos.
- 104 Be to, apibūdintos rizikos buvimas visų pirma leidžia paaiškinti posėdyje aptartą aplinkybę, kai priklausantys ar kontroliuojami subjektai yra nurodyti Reglamente Nr. 423/2007, nors jie nėra tiesiogiai paminėti įvairias taikomas ribojančias priemones išvardijančiose šio reglamento 2 ir 6 konstatuojamosiose dalyse. Antra, tai paaiškina, kodėl klausimas, ar priklausantis arba kontroliuojamas subjektas pats dalyvauja platinant branduolinius ginklus, yra nereikšmingas.

105 Kitos ieškovės nurodytos aplinkybės negali pakeisti šios išvados. Tai, kad priklausančiam ar kontroliuojamam subjektui niekada anksčiau nebuvo taikomos drausminės ar teisinės priemonės ir kad jis laikėsi galiojančių sankcijų bei ribojančių priemonių, šiuo atveju nereikšminga, nes kol patronuojančiai bendrovei nebuvo taikoma lėšų išaldymo priemonė, laikydamosi kitų taikytinų teisės nuostatų ji galėjo persivesti sau priklausančių ar kontroliuojamų subjektų lėšas ir atlikti sandorius, kurie nuo šiol yra nesuderinami su priimtomis ribojančiomis priemonėmis. Dėl šios priežasties jai nebuvo tikslo daryti spaudimo minėtiems subjektams. Be to, priklausančio ar kontroliuojamo subjekto pareiškimas, kad jis toliau laikysis teisės normų reikalavimų po patronuojančios bendrovės lėšų išaldymo nesuteikia pakankamų garantijų, jog pastarosios bendrovės spaudimas galiausiai nebus veiksmingas.

106 Kita vertus, reikia atmesti Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teiginį, kad priklausančių ar kontroliuojamų subjektų lėšų išaldymu per *BMI* taip pat siekiama daryti ekonominį spaudimą Irano Islamo Respublikai, užkertant kelią pastarajai pasinaudoti ieškovės pelnu, reputacija ir padėtimi rinkoje. Iš tiesų Reglamento Nr. 423/2007 nustatytų ribojančių priemonių tikslas nėra taikyti tokį ekonominį spaudimą. Šiuo klausimu reikia pastebėti, kad nors Reglamento Nr. 423/2007 2 ir 6 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priemonių tikslas neabejotinai yra daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, jų pobūdis išimtinai prevencinis, siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui ir jo finansavimui. Vis dėlto Reglamento Nr. 423/2007 nuostatos neleidžia daryti išvados, kad šiomis priemonėmis siekiama paveikti suinteresuotųjų subjektų ekonominę padėtį daugiau nei to reikia užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui ir jo finansavimui.

107 Trečia, dėl kitų mažiau nei lėšų išaldymas ribojančių priemonių, kurios atskirai arba kartu galėtų būti taikomos nustatytiems tikslams pasiekti, visų pirma reikia pažymėti, kad nebuvo nustatyta, jog ginčijamo sprendimo priėmimo metu galiojusios priežiūros ir kontrolės priemonės buvo pakankamos, atsižvelgiant į šio sprendimo 103 punkte apibūdintą riziką.

108 Be to, kompetentingų valstybės institucijų vykdomos ribojančių priemonių priežiūros sustiprinimas ir glaudesnis bendradarbiavimas su šiomis institucijomis, ypatingo ieškovės veiklos skaidrumo reikalavimas ir priemonių, pagal kurias jos padėtis būtų reguliariai peržiūrima, priėmimas yra *ex post* priemonės dėl jau atliktų sandorių ir todėl negali užkirsti kelio galimiems su nustatytais ribojančiomis priemonėmis nesuderinamiems sandoriams. Tai juo labiau akivaizdu, nes minėtų priemonių veiksmingumui būtina, kad kompetentingos valstybės institucijos galėtų atskirti, ar viena iš sandorio šalių yra susijusi su *BMI* arba kitu pripažintu subjektu, dalyvaujančiu platinant branduolinius ginklus.

109 Galiausiai dėl pirmą kartą posėdyje nurodytų priemonių reikia pripažinti, kad į jas negalima atsižvelgti. Iš tiesų šių priemonių nurodymas proceso metu nepateikiant jokių pateisinančių argumentų pažeidė Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį ir 76a straipsnio 3 dalį. Bet kuriuo atveju ieškovė neįrodė išankstinio sandorių patvirtinimo sistemos ir nepriklausomo atstovo priežiūros tinkamumo. Vien visiškas sandorių su Iranu draudimas nebūtų veiksmingas užkertant kelią sandoriams su tarpininkais, kurie nebūtų įsteigti toje šalyje ir kurių sąsajos su *BMI* nebūtų žinomos.

110 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad ieškovės pasiūlytos alternatyvios priemonės nėra tinkamos nustatytam tikslui pasiekti.

111 Ketvirta, dėl ieškovės patirtų nepatogumų iš teismo praktikos matyti, kad pagrindinės teisės, kuriomis ji remiasi, t. y. teisė į nuosavybę ir teisė vykdyti ekonominę veiklą, nėra absoliučios ir naudojimuisi jomis gali būti taikomi Bendrijos siekiamo bendrojo intereso tikslais pagrįsti apribojimai. Be to, bet kuri ribojanti ekonominė ar finansinė priemonė savaime apima poveikį nuosavybės teisei ir laisvam profesinės veiklos vykdymui, taip padarydama žalos asmenims, kurie nebuvo pripažinti atsakingais už

padėti, dėl kurios imtasi atitinkamų priemonių. Ginčijamu reglamentavimu siekiamų tikslų svarba gali pateisinti net sunkias neigiamas pasekmes kai kuriems ūkio subjektams (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bosphorus*, C-84/95, Rink. p. I-3953, 21–23 punktus ir minėto sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* 354–361 punktus).

112 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Bendrijoje buveinę turinčio banko lėšų išaldymu gerokai apribojama jo ūkinės veiklos laisvė ir teisė į nuosavybę. Iš tiesų suinteresuotasis subjektas nebegali sudaryti naujų sandorių su savo klientais ir, negavęs konkretaus leidimo, negali atlikti jokio lėšų pervedimo. Vis dėlto, atsižvelgiant į ypatingą tarptautinės taikos ir saugumo palaikymo svarbą, Pirmosios instancijos teismas pripažįsta, kad sukelti nepatogumai nėra neproporcingi siekiamiems tikslams.

113 Galiausiai dėl ieškovės nurodyto pasikėsینimo į laisvą kapitalo ir mokėjimų judėjimą reikia pažymėti, kad EB 60 straipsnis – viena iš šių sritį reguliuojančių nuostatų – tiesiogiai leidžia Tarybai imtis neatidėliotinų priemonių dėl kapitalo ir mokėjimų judėjimo, taikomų trečiosioms valstybėms EB 301 straipsnyje nustatyta tvarka. Reglamentas Nr. 423/2007 buvo priimtas remiantis būtent šiomis dviem EB sutarties nuostatomis ir tai reiškia, kad juo nustatyti apribojimai yra minėtoje sutartyje nustatytų laisvą kapitalo judėjimą ir mokėjimus reglamentuojančių nuostatų dalis ir todėl negali būti su jomis nesuderinami.

114 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad neįrodyta, jog Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas yra nesuderinamas su proporcingumo principu. Dėl to reikia atmesti ieškovės pateiktą prieštaravimą dėl minėtos nuostatos teisėtumo.

Dėl to, ar ieškovė yra „priklausantis ar kontroliuojamas“ subjektas Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto prasme

— Šalių argumentai

- 115 Ieškovė teigia, kad jos ypatinga padėtis gerokai apriboja kontrolę, kurią jos atžvilgiu gali vykdyti *BMI*, ir todėl nėra pagrindo jai taikyti Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto.
- 116 Šiuo klausimu ji visų pirma nurodo esanti atskiras ir autonomiškas nuo *BMI* teisės subjektas ir teigia, kad pastaroji visiškai nesikiša į jos kasdienį valdymą. Antra, ir ieškovei, ir jos direktoriams bei personalui yra taikomas ir jie laikosi Reglamento Nr. 423/2007, kitų ribojančias priemones ir sankcijas įtvirtinančių nuostatų bei taikytinų teisės aktų. Trečia, pagal Anglijos teisę bendrovės direktoriai turi įvairias pareigas bendrovei, o ne jos akcininkams ir nepagrįstas direktoriaus atleidimas būtų neteisėtas. Ketvirta, kaip Jungtinės Karalystės bankas, ieškovė yra prižiūrima FSA, pirmiausia dėl jos santykių su *BMI* ir jos vadovaujančių darbuotojų paskyrimo bei sudėties. Nei ieškovei, nei jos direktoriams nebuvo taikomos FSA teisinės ar drausminės priemonės, kurių vienas tikslų yra kovoti su finansiniais nusikaltimais, įskaitant terorizmo finansavimą ir branduolinių ginklų platinimą. Penkta, ieškovė pareiškė prireikus galinti sudaryti susitarimą, pagal kurį nė vienas iš direktorių negalėtų būti pakeistas be kompetentingų valstybės institucijų leidimo.
- 117 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių šalių, nurodo teismo praktiką konkurencijos teisės srityje ir teigia, kad visiškai priklausydama *BMI* ieškovė yra jos veiksmingai kontroliuojama ir dėl to neturi tikros autonomijos priimdama sprendimus dėl savo veiklos krypčių. Šiuo klausimu ji nurodo, kad ieškovės direktorius greičiausiai paskyrė *BMI* ir šie yra jai atskaitingi bei gali būti jos atleisti.

118 Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė papildomai nurodo, kad ieškovės siūlomo įsipareigojimo nepakanka norint užkirsti kelią reikšmingai *BMI* vykdomai ieškovės kontrolei, nes abejotina, ar būtų galima užtikrinti jo įgyvendinimą, jis galėtų būti bet kada atšauktas ir jo teisinė galia negalėtų būti viršesnė nei taikytinos Anglijos bendrovių teisės nuostatos.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

119 Pirmiausia reikia pažymėti, kad šis pagrindas yra susijęs su sprendimo, kuriuo atitinkamai bendrovei buvo pritaikytos Reglamento Nr. 423/2007 nustatytos ribojančios priemonės, teisėtumu. Dėl šios aplinkybės Pirmosios instancijos teismo teisminė kontrolė yra vykdoma remiantis šio sprendimo 46 punkte išdėstytais patyčiais.

120 Iš ginčijamo sprendimo motyvų ir posėdyje Tarybos pristatytų pastabų šioje byloje matyti, kad pastaroji nusprendė ieškovei taikyti Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktą, nes ji buvo *BMI* „priklausantis“ subjektas. Iš pirmo žvilgsnio šios sąvokos turinys atrodo aiškus, nes atsižvelgiama į *BMI* priklausančią ieškovės kapitalo dalį. Vis dėlto reikia pažymėti, kad, remiantis šio sprendimo 61 punkte minėta teismo praktika, nagrinėjamos sąvokos reikšmė turėtų būti aiškinama ne vien pagal jos tekstą, bet ir Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto ryšį su Reglamentu Nr. 423/2007 siekiamu tikslu, aptartu šio sprendimo 102 ir 103 punktuose.

121 Dėl to reikia išnagrinėti, ar yra nemaža tikimybė, kad ieškovė galėtų būti priversta bandyti išvengti jos patronuojančiai bendrovei nustatytų priemonių poveikio dėl to, kad ji priklauso *BMI*. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas gali remtis konkurencijos teisės srityje išplėtotą teismo praktiką, susijusia su dukterinės bendrovės neteisėtų veiksmų priskyrimu jos patronuojančiai bendrovei. Iš tiesų abiem atvejais reikia įvertinti, ar patronuojanti bendrovė daro lemiamą įtaką savo dukterinei

bendrovei ir ši vykdo patronuojančios bendrovės pavedimus, o ne savarankiškai priima sprendimus dėl savo veiklos (šiuo klausimu žr. 1972 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Imperial Chemical Industries prieš Komisiją*, 48/69, Rink. p. 619, 133 punktą ir 1996 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Viho prieš Komisiją*, C-73/95 P, Rink. p. I-5457, 16 punktą), nors patronuojančios bendrovės nurodymai pirmuoju ir antruoju atveju nėra tokie patys.

122 Be to, šis skirtumas reiškia, kad aiškinant Reglamentą Nr. 423/2007 reikia atkreipti didesnę dėmesį į personalo skyrimo klausimus, palyginti su kitais konkurencijos teisės srityje vertinamais veiksniais. Iš tiesų tam, kad turėtų nuolatinį poveikį priklausomo subjekto veiklai, šio sprendimo 103 punkte minėtas patronuojančios bendrovės spaudimas iš esmės turi būti nukreiptas į dukterinės bendrovės direktorius ir (arba) darbuotojus.

123 Šiuo klausimu padėtis, kai vienas subjektas visiškai priklauso kitam, paprastai reiškia, kad pastarasis gali paskirti pirmojo subjekto direktorius ir taip veiksmingai kontroliuoti jos vadovybę ir galiausiai visus darbuotojus. Vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad išimtinėmis aplinkybėmis Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto taikymo net visiškai priklausomam subjektui negalima pateisinti, atsižvelgiant į aplinkybes, atsveriančias patronuojančios bendrovės įtaką dukterinei bendrovei.

124 Šioje byloje neginčijama, kad *BMI* priklauso visas ieškovės kapitalas ir dėl to ji gali skirti ir pakeisti jos direktorius. Taip ji gali daryti įtaką ieškovės personalui. Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad yra nemaža rizika, jog *BMI* gali priversti ieškovę atlikti Reglamento Nr. 423/2007 uždraustus sandorius, taikydama spaudimą jos direktoriams arba per juos kitiems personalo nariams. Taigi reikia patikrinti, ar ieškovės nurodytos aplinkybės gali šią įtaką atsverti.

- 125 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad tai, jog ieškovė yra atskiras juridinis asmuo ir *BMI* nesikiša į jos kasdienį valdymą, nėra reikšminga. Iš tiesų šios aplinkybės nepaneigia, kad *BMI* tiesiogiai ar netiesiogiai daro įtaką ieškovės personalui.
- 126 Antra, tai, kad ieškovė ir jos personalas laikėsi ribojančių priemonių, sankcijų ir kitų galiojančių teisės nuostatų ir jiems praeityje nebuvo taikytos drausminės ir teisinės priemonės, neturi reikšmės dėl šio sprendimo 105 punkte nurodytų priežasčių. Be to, Pirmosios instancijos teismo manymu, sankcijų, kurios bus taikomos ieškovės personalui, atgrasomasis pobūdis yra nepakankamas, ypač dėl to, kad galima imtis priemonių, skirtų paslėpti atitinkamų sandorių neteisėtumą, visų pirma veikiant per tarpininkus, kurių ryšiai su *BMI* nėra žinomi.
- 127 Trečia, pagal analogiją tam, kas buvo nurodyta šio sprendimo 71 punkte, vien tai, kad pagal Anglijos bendrovių teisę direktoriams yra nustatytos tam tikros pareigos, neužtikrina, kad šių pareigų bus laikomasi. Kadangi galimas minėtų pareigų pažeidimas būtų atskleistas tik *a posteriori*, jų buvimas neužtikrintų ir prevencinio ribojančių priemonių poveikio. Dėl šiomis aplinkybėmis ieškovės pateikto pasiūlymo prieš skiriant direktorius ateityje gauti kompetentingų valstybės institucijų leidimą reikia pažymėti, kad, pirma, nėra nustatyta, ar tokią procedūrą būtų galima įgyvendinti pagal Anglijos teisę, ir, antra, ji bet kuriuo atveju neišspręstų *BMI* paskirtų dabartinių ieškovės direktorių klausimo.
- 128 Galiausiai, ketvirta, reikia pažymėti, kad FSA atliekamos bankų priežiūros pagrindinis tikslas yra ne tam tikriems subjektams taikomų ribojančių priemonių priežiūra, o stabilios, efektyvios ir teisingos finansinės sistemos palaikymas. Nors šio tikslo įgyvendinimas susijęs su tam tikrais finansinio nusikalstamumo aspektais, jis daugiausia nukreiptas į pinigų plovimo, sukčiavimo ir prekybos sritis pasinaudojant viešai neatskleista informacija. Ribojančių priemonių įgyvendinimas ir laikymosi priežiūra, įskaitant Reglamentu Nr. 423/2007 nustatytas priemones, tiesiogiai susijusi

su Jungtinės Karalystės išdo departamento (*HM Treasury*) kompetencija, kuris šiam tikslui yra įsteigęs specialų padalinį, taip pat įgaliotą išduoti ir Reglamento Nr. 423/2007 9 bei 10 straipsniuose numatytus leidimus. Tokiomis aplinkybėmis FSA vykdoma ieškovės priežiūra dėl jos santykių su *BMI* ir direktorių bei tam tikrų kitų jos personalo narių skyrimo negali atsverti patronuojančios bendrovės ieškovei daromos įtakos.

- 129 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Taryba teisingai nustatė, jog ieškovei taikytinas Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas. Taigi šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl pagrindo, susijusio su „nediskriminavimo principo“ pažeidimu

— Šalių argumentai

- 130 Ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia „nediskriminavimo principą“ nes, pirma, ji buvo vertinama kitaip nei iš esmės tokioje pačioje situacijoje esantys bankai ir, antra, ji buvo vertinama taip pat, kaip ir iš esmės skirtingoje situacijoje esantys bankai.

- 131 Taigi ieškovė atsidūrė palyginamoje padėtyje kaip ir kiti Jungtinės Karalystės bankai, pirmiausia *Persia International Bank plc* ir *Bank Saderat plc* (toliau – *Saderat* bankas), kurie taip pat yra Irano valstybei priklausančių Irano bankų dukterinės bendrovės Jungtinėje Karalystėje. Vadovaujantis Rezoliucija 1803 (2008), valstybės turi atidžiai stebėti šių trijų bankų veiklą, o *Saderat* bankas, kaip ir ieškovė, rezoliucijoje nurodyti

tiesiogiai. Be to, jie yra įtraukti į Jungtinių Valstijų Išdo departamento (*United States Department of the Treasury*) sudarytą bankų, įtariamų vykdyti pavedimus pažeidžiant galiojančias ribojančias priemones ir sankcijas, sąrašą. Tačiau buvo išaldytos tik ieškovės lėšos.

¹³² Kita vertus, dėl lėšų išaldymo ieškovė buvo vertinama taip pat, kaip ir *Bank Sepah International*, nors jo padėtis iš esmės skirtinga. Iš tiesų, nors pastarąjį banką Saugumo Taryba Rezoliucijoje 1747 (2007) tiesiogiai pripažino kaip platinant branduolinius ginklus dalyvaujantį subjektą, Rezoliucijoje 1803 (2008) ji tik paragino valstybes atidžiai stebėti ieškovės veiklą.

¹³³ Taryba, palaikoma į bylą įstojusių šalių, pažymi nurodžiusi ieškovę ne dėl to, kad ji yra Irano valstybinio banko dukterinė bendrovė, paminėta Rezoliucijoje 1803 (2008) arba įtraukta į Jungtinių Valstijų Išdo departamento sąrašą. Iš tiesų ji patvirtina, kad atlikusi nepriklausomą tyrimą rėmėsi tuo, kad *BMI* teikė finansinę pagalbą bendrovėms, platinančioms branduolinius ginklus. Todėl palyginimas su *Persia International Bank* ir *Saderat* banku yra nereikšmingas.

¹³⁴ Taryba taip pat teigia, kad ieškovė yra panašioje padėtyje kaip *Bank Sepah International*, nes ir pastarosios patronuojanti bendrovė *Bank Sepah*, ir *BMI* dalyvauja platinant branduolinius ginklus. Dėl to jų ir dukterinių bendrovių bei filialų lėšų išaldymas buvo teisėtas. Šiuo klausimu Taryba pažymi galinti priimti atskiras lėšų išaldymo priemones, kurios yra platesnės apimties nei nustatytos Saugumo Tarybos rezoliucijomis, ir vykdyti nepriklausomą politiką neplatinimo srityje.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 135 Remiantis teismo praktika, vienodo požiūrio principas, kuris yra pagrindinis teisės principas, draudžia panašias situacijas vertinti skirtingai, o skirtingas – vienodai, jei tokio vertinimo negalima objektyviai pagrįsti (2001 m. spalio 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Martinez ir kt. prieš Parlamentą*, T-222/99, T-327/99 ir T-329/99, Rink. p. II-2823, 150 punktas).
- 136 Iš ankstesnių pagrindų vertinimo matyti, kad nustatant Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto taikymo ir kartu galimą vienodo požiūrio principo pažeidimą taikomo palyginimo lemiamas kriterijus yra tai, ar nagrinėjamas subjektas priklauso arba yra kontroliuojamas subjekto, pripažinto dalyvaujančiu platinant branduolinius ginklus šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme.
- 137 Šioje byloje *BMI* ginčijamame sprendime buvo pripažinta kaip platinant branduolinius ginklus dalyvaujantis subjektas ir šio sprendimo 30 punkte konstatuota, kad tokios išvados pagrįstumas nėra šių bylų objektas. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 119–129 punktuose išdėstytų argumentų, ieškovė yra „priklausantis ar kontroliuojamas“ subjektas Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto prasme. Tokiomis aplinkybėmis net darant prielaidą, kad Taryba iš tiesų nesiėmė lėšų įšaldymo priemonių prieš tam tikrus subjektus, priklausančius ar kontroliuojamus platinant branduolinius ginklus dalyvaujančių subjektų, pavyzdžiui, *Persia International Bank* ir *Saderat* banką, ieškovė negali teisėtai remtis šiuo pagrindu dėl šio sprendimo 75 punkte išdėstytų priežasčių. Taigi pirmąjį ieškovės kaltinimą reikia atmesti.
- 138 Dėl antrojo kaltinimo reikia pastebėti, kad, kitaip nei ieškovės atveju, kai lėšos buvo įšaldytos remiantis Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalimi, priemonės dėl *Bank Sepah International* buvo nustatytos taikant šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį. Dėl šios aplinkybės kaltinimas dėl tariamo vienodo požiūrio principo pažeidimo taikant

Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktą yra nereikšmingas, nes nagrinėjama teisės nuostata buvo taikoma tik vienu iš dviejų ieškovės nurodytų atvejų. Be to, ieškovė netgi neprieštaravo, kad *Bank Sepah International* patronuojanti bendrovė dalyvauja platinant branduolinius ginklus. Taigi ji neįrodė, kad šiuo klausimu buvo skirtingoje faktinėje situacijoje nei *Bank Sepah International*.

139 Todėl šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

— Šalių argumentai

140 Ieškovė primena Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalyje nustatytą pareigą motyvuoti ir sąlygas, kurias pagal teismo praktiką turi atitikti sprendimo išaldyti lėšas priėmimo motyvai. Ji taip pat teigia, kad šioje byloje ieškovės lėšų išaldymo priežastį Taryba nurodė tik savo pastabose byloje T-246/08 R pateiktam prašymui dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kuriose ji rėmėsi tuo, kad ieškovę kontroliavo *BMI*, dalyvavusi finansuojant branduolinių ginklų platinimą, ir kad dėl to lėšų išaldymas buvo būtinas siekiant užtikrinti *BMI* taikomų priemonių efektyvumą. Taigi nebuvo pateikti ginčijamo sprendimo motyvai, kiek šis sprendimas susijęs su ieškove.

141 Šiomis aplinkybėmis, atsakydama į Prancūzijos Respublikos argumentą, kad Reglamento Nr. 423/2007 V priede nebuvo būtina nurodyti priklausančių ar kontroliuojamų

bendrovių, kurioms taikomos lėšų išaldymo priemonės, ieškovė teigia, kad toks požiūris užkerta kelią trečiosioms šalims patikrinti, ar jos „bendradarbiauja“ su tokiais subjektais, taip vykdydamos minėtu reglamentu draudžiamus sandorius.

- 142 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių šalių, nurodo, kad, atsižvelgiant į tai, jog subjekto lėšas išaldanti priemonė apima ir jam priklausančias ar jo kontroliuojamas dukterines bendroves, nebūtina nurodyti konkrečių kiekvienos dukterinės bendrovės lėšų išaldymo priežasčių. Taigi, jos manymu, ginčijamame sprendime užteko pateikti individualias ir specifines priežastis dėl *BMI*. Šiuo klausimu Prancūzijos Respublika papildomai nurodo, kad visų dukterinių bendrovių pavadinimų nėra būtina nurodyti net pagal Reglamentą Nr. 423/2007 priimtame sprendime dėl lėšų išaldymo, nes atitinkamas sprendimas joms taikomas automatiškai.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 143 EB 253 straipsnyje ir šios bylos atveju – Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta pareiga nurodyti konkrečiam asmeniui jo nenaudai priimto akto motyvus siekiama, viena vertus, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų – ginčyti jo galiojimą Bendrijos teisme ir, kita vertus, leisti šiam atlikti šio akto teisėtumo kontrolę. Taip suformuluota pareiga motyvuoti yra esminis Bendrijos teisės principas, nuo kurio gali būti nukrypstama tik dėl imperatyvių reikalavimų. Taigi iš esmės apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešama kartu su jo nenaudai priimtu aktu ir motyvų stokos negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo sprendimo motyvus sužino per procesą Bendrijos teisme. Be to, kadangi suinteresuotieji asmenys neturi teisės būti apklausti iki pradinio sprendimo išaldyti lėšas priėmimo, pareigos motyvuoti laikymasis yra dar svarbesnis, kai šis sprendimas yra vienintelė garantija, leidžianti suinteresuotajam asmeniui bent po šio sprendimo priėmimo pasinaudoti turimais teisės gynimo būdais, kad užginčytų minėto sprendimo teisėtumą (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą* 138–140 punktus ir nurodytą teismo praktiką).

- 144 Dėl to pagal Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalį Taryba privalo supažindinti nurodytą subjektą su specifinėmis ir konkrečiomis tokio sprendimo išsaldyti lėšas, kaip antai ginčijamas sprendimas, priėmimo priežastimis, išskyrus atvejus, kai tam prieštarauja imperatyvūs Bendrijos ir jos valstybių narių saugumo arba su jų tarptautinių santykių išsaugojimu susiję pagrindai. Taigi Taryba privalo nurodyti faktines ir teisines aplinkybes, susijusias su jos sprendimo teisiniu pagrindimu, ir argumentus, kuriais remdamasi jį priėmė. Jei įmanoma, tokie motyvai turi būti pateikti kuo greičiau po atitinkamo sprendimo priėmimo arba kartu su juo (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą* 143 bei 148 punktus ir nurodytą teismo praktiką).
- 145 Vis dėlto motyvai turi būti pritaikyti prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį bei į interesą gauti paaiškinimus, kurį asmenys, kuriems šis aktas skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai bei konkrečiai susijęs, gali turėti. Nurodant motyvus, nėra reikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvacija yra pakankama, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jų tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą. Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės reikšmę (žr. minėto sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą* 141 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 146 Kaip matyti iš šio sprendimo 61–67 punktų, šioje byloje nagrinėjamo Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto taikymui būtina, kad suinteresuotasis subjektas priklausytų ar būtų kontroliuojamas subjekto, pripažinto dalyvaujančiu platinant branduolinius ginklus šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies a arba b punkto prasme, Tarybai kiekvienu atveju įvertinant, ar suinteresuotasis subjektas gali būti pripažintas „priklausančiu ar kontroliuojamu“. Taigi, be pareigos nurodyti priimtos priemonės teisinį pagrindą, Taryba turi pareigą pateikti būtent su minėta aplinkybe susijusius motyvus. Šiomis aplinkybėmis nereikia pritarti Prancūzijos Respublikos teiginiui, kad priklausančių ir kontroliuojamų subjektų, kuriems taikomos lėšų išsaldymo priemonės, pavadinimų nėra būtina nurodyti taikant minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalį priimtuose sprendimuose. Iš tiesų, pritarus tokiam aiškinimui,

suinteresuotieji subjektai, remdamiesi oficialiais šaltiniais, negalėtų sužinoti, nei kad jiems yra taikomos lėšų išaldymo priemonės, nei dėl kokių priežasčių Taryba nusprendė juos pripažinti „priklausančiais ar kontroliuojamais“ subjektais. Be to, trečiosios šalys negalėtų išsiaiškinti, kokia yra priimtų priemonių taikymo sritis *ratione personae*. Taigi tokia padėtis būtų nesuderinama su Tarybos pareiga motyvuoti bei teisinio saugumo ir skaidrumo principais.

¹⁴⁷ Šioje byloje Taryba ginčijamo sprendimo pavadinime ir jo 2 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad priemonės, kurių ji ėmėsi, pagrįstos Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalimi. Ginčijamo sprendimo priedo B lentelės 4 punkte ji konstatavo, kad *BMI* dalyvavo platinant branduolinius ginklus, remdamasi šio sprendimo 11 punkte išdėstytais motyvais. Galiausiai ginčijamo sprendimo priedo B lentelės 4 punkte ji nurodė, kad ieškovė yra viena iš *BMI* „filialų ir dukterinių bendrovių“.

¹⁴⁸ Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas mano, kad ginčijamo sprendimo motyvai dėl ieškovės, nors ypač glausti, yra pakankami šio sprendimo 143–145 punktuose minėtos teismo praktikos prasme. Visų pirma, ieškovė iš ginčijamo sprendimo galėjo nustatyti, kad jai taikomo lėšų išaldymo teisinis pagrindas buvo Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punktas, nes, viena vertus, šio reglamento 7 straipsnio 2 dalis buvo paminėta kaip įgyvendinama teisės nuostata ir, kita vertus, ieškovė buvo įvardyta kaip viena iš *BMI* „filialų ir dukterinių bendrovių“, o tai reiškia, kad jai buvo taikomas konkrečiai priklausantiems ir kontroliuojamiems subjektams, t. y. be kita ko, ir dukterinėms bendrovėms, skirtas šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies d punktas.

¹⁴⁹ Antra, ginčijamame sprendime Taryba išdėstė priežastis, dėl kurių pripažino *BMI* kaip padedančią platinti branduolinius ginklus Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktų prasme.

- 150 Trečia, tai, kad ginčijamame sprendime ieškovė buvo įvardyta kaip viena iš *BMI* „filialų ir dukterinių bendrovių“, reiškia, jog, įvertinusi aplinkybę, kad visas ieškovės kapitalas priklausė *BMI*, Taryba pripažino ieškovę „priklausančia“ *BMI* Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto prasme.
- 151 Išvadą, kad ginčijamame sprendime pateikti motyvai buvo pakankami, patvirtina ir ieškinio byloje T-246/08 turinys. Iš tiesų jame ieškovė nurodė esanti teisiniu ir funkciniu požiūriu atskira nuo *BMI* ir todėl negalinti atsakyti už tariamą šios dalyvavimą platinant branduolinius ginklus. Ji taip pat pažymėjo, kad lėšų išaldymas neturės įtakos branduolinių ginklų platinimui, nes ji bet kuriuo atveju laikosi ginčijamo sprendimo, išaldydama visas turimas *BMI* lėšas ir nutraukdama bet kokius sandorius su *BMI*. Iš šių argumentų matyti, kad pateikdama pirmąjį ieškinį ieškovė žinojo apie ryšį tarp jos lėšų išaldymo ir patronuojančiai bendrovei *BMI* pareikštų kaltinimų dėl branduolinių ginklų platinimo.
- 152 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia atmesti šį ieškinio pagrindą ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 153 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo

bylą, ji turi padengti visas išlaidas, įskaitant išlaidas, patirtas procese dėl laikinųjų apsaugos priemonių pagal Tarybos pateiktus reikalavimus.

- ¹⁵⁴ Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Komisija pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, patirtas procese dėl laikinųjų apsaugos priemonių.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškiniį.**
- 2. *Melli Bank plc* padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, patirtas procese dėl laikinųjų apsaugos priemonių.**

3. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Komisija pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, patirtas procese dėl laikinųjų apsaugos priemonių.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Paskelbta 2009 m. liepos 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	II - 2637
Irano Islamo Respublikai taikomos ribojančios priemonės	II - 2638
Ginčijamas sprendimas	II - 2640
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 2641
Dėl teisės	II - 2645
Dėl priimtumo	II - 2645
Dėl ieškovės kaltinimų, kad BMI nedalyvavo finansuojant branduolinių ginklų platinimą, priimtumo	II - 2645
Dėl ieškovės pateikto prieštaravimo, susijusio su teisėtumo priimtumu	II - 2646
Dėl esmės	II - 2648
Dėl teisminės kontrolės intensyvumo	II - 2649
— Šalių argumentai	II - 2649
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2649
Dėl Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto aiškinimo	II - 2650
— Šalių argumentai	II - 2650
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2654
Dėl prieštaravimo, susijusio su Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto teisėtumu	II - 2659
— Šalių argumentai	II - 2659
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2663
Dėl to, ar ieškovė yra „priklausantis ar kontroliuojamas“ subjektas Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies d punkto prasme	II - 2669
— Šalių argumentai	II - 2669
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2670
	II - 2683

Dėl pagrindo, susijusio su „nediskriminavimo principo“ pažeidimu	II - 2673
— Šalių argumentai	II - 2673
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2675
Dėl pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu	II - 2676
— Šalių argumentai	II - 2676
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2677
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 2680